

РЕШЕНИЕ

№ 6386

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5788** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Образувано е по жалба на „Билла България“ ЕООД, подадена чрез юрк. Г.- К., срещу Заповед № 465/27.04.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/. В жалбата са развити твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на оспорената заповед. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. Жалбата се поддържа с депозирана преди ОСЗ писмена молба.

Ответникът - председателят на КЗП, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка чрез юрк. А. оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. М., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл.

146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На 27.02.2023 г. служители на КЗП при РД Р., звено Л. са извършили проверка в търговски обект –магазин 704 в [населено място], [улица], стопанисван от „Билла България” ЕООД. Проверката е извършена във връзка с изпълнение на плана за дейността на КЗП по кампания „ЗИИП – ПИ-Цени“ за установяване на начина на предлагане за продажба на хранителни стоки.

В хода на проверката на касата в магазина са маркирани следните стоки:

1. домакински гъби Clever - 10 броя в опаковка. Цената при маркиране на касата е 1.19 лева за опаковка. На рафта пред артикула е поставен етикет от търговеца с обозначена цена от 0.99 лева за опаковка.
2. BILLA домакински гъби с канал - 6 броя в опаковка. Цената при маркиране на касата е 1.99 лева за опаковка. На рафта пред артикула е поставен етикет от търговеца с обозначена цена от 0.99 лева вместо 1.99 лв., акция -50%. Със ситен шрифт на етикета на този артикул е записано: „Валидност от 20230202 до 20230208“.

За извършената проверка е съставен Констативен протокол № К-2733806/27.02.2023 г. от служители на КЗП при РД Р., звено Л., съвместно със служители на БАБХ /л. 28/, към които са приложени снимки на описаните стоки и етикети им, както и системен бон. Констативният протокол е връчен на представител на „Билла България” ЕООД – Е. В., управител на магазин 704.

На 30.03.2023 г. е проведено заседание на КЗП, на което са обсъдени констатациите в Констативен протокол № К-2733806/27.02.2023 г. Единодушно е прието решение, според което „Билла България“ ЕООД при упражняване на своята дейност използва нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Със Заповед № 465/27.04.2023г. на председателя на КЗП въз основа на взетото решение на заседанието на КЗП, на „Билла България“ ЕООД на основание чл. 68л, ал. 1 във вр. с чл.68в, във вр. с чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1, пр.1 ЗЗП е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, изразяваща се в предоставянето на невярна и подвеждаща информация относно крайната продажна цена на стоките Clever домакински гъби, 10 броя в опаковка, и BILLA домакински гъби с канал, 6 броя в опаковка, чрез поставени етикети в обект магазин „Б.“ 704 в [населено място], [улица].

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 15.05.2023 г. /л. 17/. Жалбата е подадена на 29.05.2023 г. /л. 13/.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 68л, ал.1 ЗЗП, а именно - председател на КЗП, правомощията на когото са уредени в чл. 5, ал. 1, т. 1 и чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на КЗП към министъра на икономиката и индустрията и на нейната администрация.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на фактически и правни основания за издаването ѝ.

Съдът не констатира при издаването на акта да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е налице нарушение на правото на защита на лицето да участва в производството. Съставеният за проверката констативен протокол е връчен по надлежен начин на „Билла България“ ЕООД. Дружеството не е подало становище срещу констатациите.

Заповедта съдържа разпоредителна част и правни мотиви, които да аргументират наложената забрана и да обосноват правната квалификация. Налице е съответствие между обстоятелствената част и диспозитива на оспорената заповед, като разпореденото със заповедта изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Относно съответствието на оспорения акт с материалноправните разпоредби, съдът прие следното:

С оспорената заповед на „Билла България“ ЕООД се забранява при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл.68г, ал. 4, във връзка с чл. 68в от ЗЗП. По делото не е спорно, че жалбоподателят е търговец по смисъла на § 13, т. 2 ДР на ЗЗП, който сключва договори за продажба по смисъла на § 13, т. 34 ДР на ЗЗП. Според дефиницията, съдържаща се в § 13, т. 23 ДР на ЗЗП, „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Предоставянето и сключването на договори несъмнено означава „търговска практика“ по смисъла на § 13, т. 23 ДР на ЗЗП. Законът не поставя като изискване, за да бъде определена дадена дейност като търговска практика, повтораемост на действията.

От разпоредбата на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП е видно, че търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Член 68г, ал. 4 ЗЗП изрично предвижда, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к, а чл. 68в ЗЗП забранява императивно използването на нелоялните търговски практики. Посочените разпоредби изискват практиката да има за резултат или да съществува възможност за резултат вземането на търговско решение, което без тази практика не би било взето. От изложеното следва, че фактическият състав на заблуждаващата търговска практика, изисква първо да се установи съдържанието на предоставената информация и същата може ли да се квалифицира като невярна, второ – цялостното ѝ въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния потребител, и трето - в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Посочените елементи на фактическия състав следва да са налице кумулативно. Като обстоятелство -част от информацията относно стоката, чл. 68д, ал. 2, т. 4 ЗЗП определя цената или начина на нейното изчисляване, или съществуването на специфично предимство по отношение на цената.

Средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен.

Понятието „добросъвестност и професионална компетентност“ е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики

и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца -§ 13, т. 28 ДР на ЗЗП. „Търговско решение“ е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпореди с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не -§ 13, т. 31 ДР на ЗЗП, в резултат на отправена „покана за покупка“ –търговско съобщение, което посочва по подходящ начин, в зависимост от използваното средство за осъществяване на търговско съобщение, характеристиките на стоката или услугата и тяхната цена и което дава възможност на потребителя да направи покупка -§ 13, т. 29 ДР на ЗЗП.

Неоснователни са твърденията за незаконосъобразност на оспорения акт поради незначителния брой артикули, които са с невярна цена, спрямо общото количество артикули в магазина, както и че реализираните продажби от продуктите в конкретния филиал на „Билла България“ ЕООД в Л. не са в малък обем. Съдът счита, че е достатъчно посочената информация за дори един продукт да може: 1. да се квалифицира като невярна; 2. да е в състояние да въведе в заблуждение средният потребител; 3. да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Съставът на заблуждаващата нелоялна търговска практика не включва в себе си задължително осъществено заблуждение у средния потребител, а е достатъчно да съществува възможност такова заблуждение да бъде създадено. Не е необходимо действително да е извършена търговска продажба на потребител. По аргумент от легалното определение за търговска практика за наличието на нелоялна търговска практика е достатъчно еднократна проява по смисъла на цитираната разпоредба, а не система или продължителна последователност от такива. Поради това обстоятелството, че извършените продажби от процесните продукти в конкретния магазин са малко на брой (според жалбоподателя), е ирелевантно.

От представените по делото доказателства се установява, а и не се спори от жалбоподателя, че при извършената на 27.02.2023 г. проверка е осъществена продажба на стоките Clever домакински гъби, 10 броя в опаковка, и VILLA домакински гъби с канал, 6 броя в опаковка, като е констатирана разлика в действителната им продажна цена и цената на етикета, поставен на рафта пред стоката. Поради това първата част от фактическия състав на установеното нарушение е налице.

След като цената на стоката вече не е била намалена към датата на проверката, то следва етикетът, поставен на магазинния стелаж, да съдържа информация за действителната стойност на продукта. Обратното въвежда в заблуждение средният потребител, който трябва да може да направи информирано съгласие за закупуване на стоката. Средният потребител не е длъжен да е информиран относно промоционалния период на продажба на продуктите, още повече че същият е посочен изключително неясно. Несъответствието между обявена и действителна цена на стоката изпълнява и втората част от фактическия състав на нарушението, тъй като действително е в състояние да въведе в заблуждение средният потребител. Цената е една от основните характеристики на стоката и посочените намаления на продуктите със сигурност са в състояние да мотивират решението на средният потребител за закупуването им.

Предвид това съдът приема, че с тези действия търговецът „Билла България“ ЕООД е упражнил нелоялна заблуждаваща търговска практика, като е осъществил

състава на нарушението по чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП във вр. чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68в ЗЗП.

Административният орган е издал оспорената заповед в съответствие с материалния закон. Налице са всички посочени по-горе елементи на фактическия състав на нарушението.

Възражението, че с наложената ПАМ се прилага преустановителна административна мярка и след като правонарушението е прекратено, то наложената оспорената заповед принудителна мярка няма предмет, също се явява неоснователно. Действително ако деянието не е преустановено, наложената ПАМ ще има и преустановително действие. Но ПАМ освен преустановителен има и превантивен характер. Превенцията се свежда до осуетяване на възможността търговецът да използва подобни нелоялни търговски практики в бъдеще. С оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално бъдещо противоправно поведение, ПАМ се прилага чрез забрана да се използва нелоялната заблуждаваща търговска практика. Това действие следва от същността на мярката и не е необходимо да се мотивира в заповедта. Доказателства, че нелоялната заблуждаваща търговска практика е преустановена към датата на издаване на оспорения акт не са представени, но дори да се приеме за вярно това твърдение ПАМ ще бъде само с превантивен характер. Преустановяването на деянието не може да се приеме като лишавашо наложената ПАМ от предмет, тъй като по този начин се пропуска превантивното действие на мярката. Трайна е съдебната практика, че честотата на проявлението на нелоялната практика и преустановяването ѝ към датата на издаване на заповедта са правноирелевантни.

Целта на ЗЗП е да осигури защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. С оспорената заповед тази цел се осъществява. Като се има предвид, че търговецът е предлагал стоки с невярна информация за цената им съдът намира, че оспорената заповед е издадена при спазване на чл. 6 АПК.

Предвид посоченото не са налице основания за отмяна на оспорената заповед. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателят следва да бъде осъден да му заплати сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Билла България“ ЕООД срещу Заповед № 465/27.04.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Билла България“ ЕООД да заплати на Комисията за защита на потребителите сума в размер на 100 /сто/ лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република

България.

СЪДИЯ: